

didistis? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique conuenit vobis tentare Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et exspirávit. Intrántes autem júvenes inuenérunt illam mórtuam : et extulé-runt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in uniuersa ecclésia, et in omnes, qui audiérunt hæc.

℟. Surréxit pastor. 369.

Lectio iij.

PER manus autem Apostolorum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unánimiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se congiungere illis : sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credentium in Dómino multítudo virórum, ac mulierum, ita ut in platéas ejicerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitatibus suis. Concurrébat au-

tem et multítudo vicinárurum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus imúndis : qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 20.

Ad Bened. Aña. Ardens est cor meum, * desídero vidére Dóminum meum : quæro, et non invénio, ubi posué-runt eum, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Misi dígitum meum * in fixú-ras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi : Dóminus meus, et Deus meus, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. viij. b

VIR autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitate magus, sedúcens gentem Samariæ, dicens se esse áliquem magnum : cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes : Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore magiis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Chri-

sti baptizábantur viri ac mulieres. Tunc Simón et ipse crédidit : et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte magna. 371.

Lectio ij.

CUM autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepíset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis ut acciperent Spíritum sanctum : Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidíssent autem Simon quia per impositionem manus Apostolorum darétur Spíritus sanctus, obtulit eis pecúniam, dicens : Date et mihi hanc potestátem, ut cuiúmque imposúero manus, accipiat Spíritum sanctum.

℟. De ore prudéntis. 371.

Lectio iij.

Petrus autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditionem :

quóniam donum Dei exístimásti pecúnia possidé-ri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam itaque age ab hac nequítia tua : et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatione iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixistis.

Te Deum laudámus. 20.

Ad Bened. Aña. Venérunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lect. a Capit. fit de S. Maria in Sabbato.

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. x.

VIR autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dicitur Itálica, religiósus, ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et dé-

precans Deum semper : is vidit in visu manifeste, quasi hora diēi nona, Angelum Dei introeuntem ad se, et dicentem sibi, Cornéli. At ille intuens eum, timore correptus, dixit : Quid est, Dómine? Dixit autem illi : Oratíones tuæ, et eleemósynæ tuæ ascenderunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accersi Simónem quemdam, qui cognominatur Petrus : hic hospitatur apud Simónem quemdam coriárium, cujusest domus juxta mare : hic dicet tibi quid te oporteat facere. Et cum discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocavit duos domésticos suos, et militem metuentem Dóminum ex his, qui illi parabant. Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Joppen.

LECTIO II.

Postera autem die iter illis facientibus, et appropinquantibus civitati, ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam. Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excéssus : et vidit cœlum

apertum, et descendens vas quoddam, velut linteam magnum, quatuor initiis submitti de cœlo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, et serpentina terræ, et volatilia cœli. Et facta est vox ad eum : Surge Petre, occide, et manduca. Ait autem Petrus : Absit Dómine, quia nunquam manducavi omne commune, et immundum. Et vox iterum secundo ad eum : Quod Deus purificavit, tu commune ne dixeris. Hoc autem factum est per ter : et statim receptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitaret Petrus quidnam esset visio, quam vidisset : ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquirentes domum Simónis, astiterunt ad januam.

LECTIO III.

Apériens autem Petrus os suum, dixit : In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operatur justitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annuntians pacem per Jesum Christum : (hic est omnium Dóminus.) Vos scitis quod

factum est verbum per universam Judæam : incipiens enim a Galilæa post baptismum, quod prædicavit Joannes, Jesum a Nazareth : quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, et virtute, qui pertransiit beneficiendo, et sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium, quæ fecit in regione Judæorum, et Jerúsalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die, et dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo : nobis, qui manducavimus, et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis.

AD VESPERAS.

Añã. Alleluia. et Psalmi de Psalterio. 169.

Capitulum. 1. Petr. ij. d
Carissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Ad régias. 154.

℞. Mane nobiscum Dómi-

ne, alleluia. *℞. Quoniam advesperascit, alleluia.*

Ad Magnif. Añã. Ego sum pastor ovium : * ego sum via, veritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ, alleluia, alleluia.

Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti : fidelibus tuis perpetuam concede lætitiā ; ut quos perpetuæ mortis eripuisti casibus, gaudentes facias perfrui sempiternis. Per eundem.

Commem. de Cruce. 173.

DOM. II. POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in Psalterio pro tempore Paschali. 4.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. xiiij. b

CUM a Papho navigassent Paulus, et qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphylie. Joannes autem discendens ab eis, reversus est Jerosolymam. Illi vero pertranseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisiadiæ : et ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. Post lectionem

autem legis, et Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. Surgens autem Paulus, et manu silentium indicens, ait: Viri Israelitæ, et qui timetis Deum, audite: Deus plebis Israel elegit patres nostros, et plebem exaltavit cum essent incolæ in terra Ægypti, et in brachio excelsu eduxit eos ex ea, et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. Et destruens gentes septem in terra Chanaan, sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadringentos et quinquaginta annos: et post hæc dedit iudices, usque ad Samuel Prophetam.

R. Virtute magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. — Testimónium.

Lectio ij.

ET exinde postulaverunt regem: et dedit illis Deus Saul filium Cis,

virum de tribu Benjamin, annis quadraginta. Et amoto illo, suscitavit illis David Regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inveni David filium Jesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Hujus Deusemine secundum promissionem eduxit Israel Salvatorem Jesum, predicante Joanne ante faciem adventus ejus baptismum poenitentiae omni populo Israel. Cum impleret autem Joannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitrari inesse, non sum ego, sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calcamenta pedum solvere.

R. De ore prudentis procedit mel, allelúia: dulcedo mellis est sub lingua ejus, allelúia: * Favus distillans labia ejus, allelúia, allelúia. **V.** Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius. — Favus.

Lectio iij.

Viri fratres, filii generis Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Jerúsalem, et

principes ejus hunc ignorantés, et voces Prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, judicantes impleverunt, et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petierunt a Pilato ut interficerent eum. Cumque consummássent omnia, quæ de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus vero suscitavit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quoniam hanc Deus adimplévit filiis nostris resuscitans Jesum, sicut et in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus: * Allelúia, allelúia, allelúia. **V.** Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gló-

riam, et benedictionem. — Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. j. de Ascensione Domini, post initium.

Lectio fb.

I dies, dilectissimi, qui inter resurrectionem Dómini, ascensionemque fluxerunt, non otioso transiere decursu, sed magna in eis confirmata sacramenta, magna sunt revelata mysteria. In iis metus diræ mortis aufertur, et non solum animæ, sed etiam carnis immortalitas declaratur. In iis per insufflationem Dómini infunditur Apóstolis omnibus Spiritus sanctus: et beato Apóstolo Petro supra ceteros, post regni claves, ovilis Domínici cura mandatur.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet.

Lectio v.

In iis diebus, duobus discipulis tertius in via Dóminus comes jungitur, et ad omnem nostræ am-

biguitatis caliginem detergendam, paventium ac trepidantium tarditas increpatur. Flammam fidei illuminata corda concipiunt : et quae erant tepida, reserante Scripturas Domino efficiuntur ardentia. In fractione quoque panis, convalescentium aperiuntur obtutus : multo felicius eorum oculis patefactis, quibus naturae suae manifestata est glorificatio, quam illorum generis nostri principum, quibus praevericationis suae est ingesta confusio.

R. Surgens Jesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit : * Pax vobis, alleluia : gavisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. **V.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis. — Pax vobis.

Lectio vij.

Inter haec autem, aliaque miracula, cum discipuli trepidis cogitationibus aestuarent, et apparuisset in medio eorum Dominus, dixissetque, Pax vobis : ne hoc remaneret in eorum opinionibus,

quodolvebatur in cordibus (putabant enim se spiritum videre, non carnem) redarguit cogitationes a veritate discordes : ingerit cubitantium oculis manentia in manibus suis et pedibus crucis signa ; et ut diligentius pertractetur, invitat. Quia ad sananda infidelium cordium vulnera, clavorum et lanceae erant servata vestigia : ut non dubia fide, sed constantissima scientia teneretur, eam naturam in Dei Patris consessuram throno, quae jacuerat in sepulcro.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio : etenim Pascha nostrum immolatus est Christus : * Itaque epulemur in Domino, alleluia. **V.** Mortuus est propter delicta nostra, et surrexit propter justificationem nostram. — Itaque. Gloria Patri. Itaque.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. x. b

In illo tempore : Dixit Jesus Pharisaeis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homil. xiv. in Evangelia.

Udistis, fratres carissimi, ex lectione evangelica eruditionem vestram : audistis et periculum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidenti dono, sed essentialiter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejusdem bonitatis formam, quam nos imitemur, adjungit, dicens : Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis. Fecit quod monuit : ostendit quod jussit. Bonus pastor pro ovibus suis animam suam posuit, ut in sacramento nostro corpus suum et sanguinem verteret, et oves quas redemerat, carnis suae alimento satiaret.

R. Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur : quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, alleluia, alleluia. **V.** Mortuus est semel propter delicta nostra, et surrexit propter justificationem nostram. — Quod autem.

Lectio viij.

Ostensa nobis est de contemptu mortis via, quam sequamur : apposita est forma, cui imprimamur. Primum nobis est, exteriora nostra misericorditer ovibus ejus impendere : postremum vero, si necesse sit, etiam mortem nostram pro eisdem ovibus ministrare. A primo autem hoc minimo pervenitur ad postremum majus. Sed cum incomparabiliter longesit melior anima, qua vivimus, quam terrena substantia, quam exterius possidemus : qui non dat pro ovibus substantiam suam, quando pro his daturus est animam suam?

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Alleluia, alleluia, alleluia. **V.** Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. — Alleluia. Gloria Patri. Alleluia.

Lectio ix.

Et sunt nonnulli, qui dum plus terrenam substantiam, quam oves diligunt, merito nomen pastoris perdunt : de quibus protinus subditur :

Mercenarius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves propriae, videt lupum venientem, et dimittit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenarius vocatur, qui non pro amore intimo oves Dominicas, sed ad temporales mercedes pascit. Mercenarius quippe est, qui locum quidem pastoris tenet, sed lucra animarum non quaerit: terrenis commodis inhiat, honore praelationis gaudet, temporalibus lucris pascebat, impensa sibi ab hominibus reverentia laetatur. **Te Deum. 20.**

AD LAUDES.

Añae et Psalmi de Psalterio. 21.

Capitulum. 1. Petr. ij. d
Carissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore eius.

Hymn. Aurora coelum. ut in Psalterio. 25.

V. In resurrectione tua Christe, alleluia. **R.** Coeli et terra laetentur, alleluia.

Ad Bened. Añae. Ego sum pastor ovium: * ego sum via, veritas, et vita: ego sum pastor bonus, et

cognosco oves meas, et cognoscunt me meae, alleluia, alleluia.

Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede laetitiam; ut quos perpetuae mortis eripuisti casibus, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per eundem Dominum.

Commem. de Cruce. 390.

AD TERTIAM.

Capit. Carissimi. supra.

R. br. Surrexit Dominus de sepulchro, * Alleluia, alleluia. Surrexit. **V.** Qui pro nobis pependit in ligno. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit.

V. Surrexit Dominus vere, alleluia. **R.** Et apparuit Simoni, alleluia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Petr. ij. d
Tradebat autem iudicanti se injuste: qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui, iustitiae vivamus: cujus livore sanati sumus.

R. br. Surrexit Dominus vere, * Alleluia, alleluia. Surrexit. **V.** Et apparuit Simoni. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Surrexit.

V. Gavisi sunt discipuli, alleluia. **R.** Viso Domino, alleluia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Petr. ij. d

Erantes enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad pastorem, et episcopum animarum vestrarum.

R. br. Gavisi sunt discipuli, * Alleluia, alleluia. Gavisi. **V.** Viso Domino. Alleluia. Gloria. Gavisi.

V. Mane nobiscum Domine, alleluia. **R.** Quoniam advesperascit, alleluia.

AD VESPERAS.

Añae. Alleluia. Psalmi de Dominica. 147.

Capit. ut in Laud. 402.

Hymn. Ad regias. 151.

V. Mane nobiscum Domine, alleluia. **R.** Quoniam advesperascit, alleluia.

Ad Magnif. Añae. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro ovibus meis pono animam meam, alleluia.

Deinde de Cruce. 173.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xv. b

Surrexerunt autem quidam de haeresi Pharisaeorum, qui crediderunt, dicentes:

Quia oportet circumcidi eos, praecipere quoque servare legem Moysi. Conveniruntque Apostoli, et seniores videre de verbo hoc. Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes verbum Evangelii, et credere. Et qui novit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrevit inter nos et illos, fide purificans corda eorum. Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere jugum super cervices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? Sed per gratiam Domini Jesu Christi credimus salvari, quemadmodum et illi. Tacuit autem omnis multitudo: et audiebant Barnabam, et Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa, et prodigia in Gentibus per eos.

R. Virtute magna. 398.

Lectio ij.

Et postquam tacuerunt, respondit Jacobus, dicens: Viri fratres,

audíte me. Simon narrávit quemádmódum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est : Post hæc revértar, et reedificábo tabernáculum David, quod decídít : et díruta ejus reedificábo, et érigam illud : ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus faciens hæc. Notum a sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstíneant se a contaminationibus simulacrorum, et fornicatióne, et suffocátis, et ságuine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in singulis civitatibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur. *℟.* De ore. 398.

Lectio iij.

Tunc placuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclesiá, eligere viros ex eis, et mittere Antiochiám cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui co-

gnominabátur Bársabas, et Silam viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochiæ, et Syriæ, et Ciliciæ frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : placuit nobis coléctis in unum, eligere viros, et mittere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Misi-mus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária : ut abstíneátis vos ab immolátis simulacrorum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne : a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte. *Te Deum.* 20.

Ad Bened. Aña. Eúntes in mundum, *allelúia: docéte omnes Gentes, allelúia.

Oratio Dominicæ præcedentis. 402.

Ad Magnificat, Aña. Pastor bonus *ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j.

Cap. xvij. e. et xvij.

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosiores vos video. Præteriens enim, et videns simulácula vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humanis colitur indigens álquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratióne, et ómnia : fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam faciém terræ, defíniens statúta tempóra, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longesit ab unoquóque nostrum. *℟.* Ecce vicit. 399.

Lectio ij.

In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrorum poetárum dixerunt : Ipsius enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculpturæ artis, et cogitatiónis hóminis, Divinum esse simile. Et tempóra quidem hujus ignorantiæ despiciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubique pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiõem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt : Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

℟. Ego sum vitis. 399.

Lectio iij.

Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt : in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámáris, et álíi cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Co-

rinthum : et inveniens quemdam Judæum nomine Aquilam, Pónticum genere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscillam uxórem ejus, (eo quod præcepisset Cláudius discedere omnes Judæos a Roma) accessit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur : (erant enim scenofactoriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interponens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis, et Græcis. *Te Deum. 20.*

Ad Bened. Añã. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, allelúia.

Ad Magnificat, Añã. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimittit oves et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xx. d

Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu

Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a

prima die, qua ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fuerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatióibus, quæ mihi acciderunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque Gentilibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitates mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmo do consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

℟. Surgens Jesus. 400.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non videbitis fáciem meam vos

omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discissionem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes : quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte. 400.

Lectio iij.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his,

qui mecum sunt, ministráverunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis géniibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculábantur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. *Te Deum. 20.*

Ad Benedictus, Añã. Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúia : ut eant in Galilæam, allelúia : ibi me videbunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Añã. Sicut novit me Pater, * et ego cognóscó patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xxiv. c

REspóndit autem Paulus, (annuente sibi præside dice-re) : Ex multis annis te

esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascénderam adoráre in Jerúsalem : et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitate : neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus, quæ in lege et Prophétis scripta sunt : spem habens in Deum, quam et hi ipsi expéctant, resurrectiónem futúram justórum, et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendiculo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

℞. Christus. 401.

Lectio ij.

Post annos autem plures elemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo : non cum turba,

neque cum tumúltu. Quídam autem ex Asia Judæei, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsus me : aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans : Quóniam de resurrectiónemortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℞. Surrexit. 401.

Lectio iij.

Distulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens : Cum tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque centurióni custodire eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de júdicio futúro, tremefáctus Felix respóndit : Quod nunc áttinet, vade : témpore autem opportúno accérsam te : simul et sperans, quod pecúnia ei darétur a

Paulo, propter quod et frequénter accérsense eum, loquebátur cum eo. Biénio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus. 20.

Ad Bened. Añã. Tu solus peregrínus es, * et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatióem mortis? allelúia.

Ad Magnif. Añã. Alias oves hábeo, * quæ non sunt ex hoc ovíli : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient : et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j.

Cap. xxv.

Estus ergo cum venísset in provinciã, post trídium ascéndit Jerosólymam a Cæsará. Adierúntque eum príncipes sacerdotum, et primi Judæórum advérsus Paulum : et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendétes ut interficerent

eum in via. Festus autem respóndit servári Paulum in Cæsará : se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendétes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℞. Virtúte magna. 398.

Lectio ij.

Demorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsará, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussít Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas, et graves causas objiciétes, quas non póterant probáre, Paulo ratióinem reddéte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in cæsarem quidquam peccávi.

℞. De ore. 398. cum Glória Patri. *in fine.*

Lectio iij.

Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit : Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his júdicári apud me? Dixit autem Paulus : Ad tribunál cæsaris sto, ibi me opórtet